

פרצוף חמוץ (:-)

העיתון העברי של הסטודנטים בסינסינטי

שנה א, גיליון 1

כסלו, תשע"א: סתיו 2010

---000---

העורך:	עדי גורדון
מבקרת הספרים:	שנון שפר
מבקרת התרבות והאמנות:	סאם (סמנתה) גרסטין
מבקר המסעדות:	בן (בנימין) בטט
הכתב המדעי:	ג'ייסון שפירא

דבר העורך:

עיתון חדש נולד באוניברסיטת סינסינטי: "פרצוף חמוץ" העיתון העברי של הסטודנטים בסינסינטי. הסטודנטים באוניברסיטת סינסינטי יכתבו בעיתון שלנו על כל הדברים שמעניינים אותם. בעיתון שלנו יהיו מדור דעות, מדור פוליטיקה, מדור ספרות, ביקורת מסעדות, אפילו רכילות ואולי גם תשבץ. את כל המאמרים יכתבו הסטודנטים, ומורי העברית יעזרו לתקן את הטעויות. אבל את הטעויות יתקנו הסטודנטים ולא המורים, וכך ילמדו הסטודנטים מהטעויות.

כשסטודנטים לומדים עברית, הם לומדים לקרוא משפטים בעברית, ולהבין כשאנשים אחרים מדברים אליהם בעברית. אפשר לקרוא לזה 'עברית פסיבית'. אבל בסינסינטי אנחנו לומדים גם 'עברית פעילה' (אקטיבית): אנחנו לומדים גם לדבר ולכתוב בעברית, לומר בעברית את מה שאנחנו חושבים. את 'פרצוף חמוץ' כותבים רק הסטודנטים: זו באמת עברית פעילה.

בגיליון הזה של 'פרצוף חמוץ' יש כבר שתי כתבות על מחקר אקדמי, כתבה אחת על קומיקאים יהודים-אמריקאיים, וביקורת מסעדות. חלק מהסטודנטים נעזרו במילון עברי והשתמשו בהרבה מילים חדשות, וסטודנטים אחרים השתמשו (כמעט) רק במילים שכבר למדנו בכיתה. בחודש מרץ נפרסם את גיליון החורף: הגיליון השני של 'פרצוף חמוץ'. שם יהיו בטח גם כתבות על דברים אחרים.

קריאה מהנה,

עדי גורדון ותלמידי עברית שנה ב'.

איפה הם עכשיו? האחים מרקס

מאת סאם (סמנת'ה) גרסטין

קומדיה היא חלק גדול מהתרבות האמריקאית ומהתרבות היהודית. אז ברור למה כל כך הרבה קומיקאים בהיסטוריה האמריקאית היו יהודים. אחת הדוגמאות הכי מוכרות הם האחים מרקס.

צ'יקו (באמצע התמונה) הוא האח הכי זקן.

הוא נולד ב-22 במרץ 1887. במקור, שמו היה לנרד. הוא היה האח החברותי ביותר ובזכותו

היתה לאחים מרקס הצלחה בברודוויי. אבל צ'יקו אהב להמר: תמיד הוא הימר ובסוף הוא הפסיד את כל הכסף שלו.

הבן השני היה הארפו (משמאל בתמונה). הוא נולד ב-23 בנובמבר 1888. במקור,

שמו היה אדולף, אבל בגלל מלחמת העולם השנייה הוא לקח את השם ארתור. הארפו לא דיבר, אבל הוא ניגן בנבל. אחר כך הוא אפילו נתן את הנבל שלו למדינת ישראל. הוא והאישה שלו אימצו ארבעה ילדים.

הבן השלישי היה גראוצ'ו (מימין בתמונה). הוא נולד ב-2 באוקטובר 1890. הוא הכי

פופולרי מהאחים מרקס. אומרים שהאות O בשלט המפורסם של Hollywood, היא לכבוד גראוצ'ו. ה-FBI חשב שהוא היה קומוניסט, אבל זו הייתה טעות. הוא לא היה באמת קומוניסט. החסידה של חברת החמוצים Vlasic נראית ממש כמו גראוצ'ו:

גומו היה הבן הרביעי. הוא נולד ב-23 באוקטובר 1892. השם שלו היה מילטון. הוא היה הכי פופולרי מהאחים מרקס כי הוא עזב לפני שהאחרים שיחקו בברודוויי. אבל הוא היה הראשון מכל האחים ששיחק: כבר כשהיה ילד הוא שיחק עם הדוד שלו. במלחמת העולם הראשונה הוא היה בצבא. אחרי זה הוא מכר בגדים ואז הוא היה המנהל של האחים מרקס.

זפו החליף את גומו. הוא היה הבן החמישי. הוא נולד ב-25 בפברואר 1901. במקור

שמו היה הרברט. אנשים אמרו שזפו לא היה מצחיק, אבל גראוצ'ו אמר דווקא שזפו היה השחקן הכי טוב מכל האחים מרקס. הוא גם טיפל במכונות של האחים מרקס. אחרי שזפו עזב את הצוות הוא עשה חלקי מכונות למלחמה ומכר אשכוליות. זפו (הרברט מרקס) המציא את שעון הדופק למקרים של דום לב.

עכשיו כל האחים מרקס מתים. צ'יקו מת בשנת 1961 ממחלת לב. הרפו מת אחרי

ניתוח לב בשנת 1964. באותה שנה מת גם גומו. האח האחרון שמת היה זפו שנפטר מסרטן ריאות.

קרל סגן: מלך החלל מאת ג'ייסון שפירא

קרל סגן היה אסטרונום וסופר טוב. הוא נולד בשנת 1934. כשהוא היה ילד הוא תמיד אהב את החלל החיצון. הוא למד מדע ופיסיקה באוניברסיטת שיקאגו. אחרי שהוא גמר ללמוד באוניברסיטה קרל סגן התחיל ללמד. הוא עבר באוניברסיטת הרווארד עד שנת 1968. אחר כך הוא לימד בקורנל, במדינת ניו יורק.

קרל סגן התעניין בחוצנים (aliens) וחקר אותם ברצינות. הוא האמין שכנראה גרו ביקום חוצנים, אבל הוא גם היה ספקן וידע שאין לכך ראיות ממש.

בשנת 1980 קרל סגן עשה סרט תיעודי בשם 'קוסמוס' לטלוויזיה. זה היה סרט התעודה הכי פופולרי עד שנת 1990. ב'קוסמוס' קרל סגן הסביר את הרעיונות שלו על החלל החיצון.

קרל סגן למד הרבה על פּוֹכֵב הַלְקֵת נוגה (ונוס), והיו לו הרבה רעיונות על האטמוספירה מסביב לכוכב הלכת. כאשר נאס"א, סוכנות החלל של ארצות הברית, שלחה את החללית מרינאר (Mariner) לנוגה הוא למד שכל מה שהוא חשב על נוגה היה נכון. זאת היתה תגלית חשובה לנאס"א. זה קרה בשנת 1962 ומאז קרל סגן היה מאד מפורסם בקהילה המדעית בזכות התגלית שלו.

קרל סגן מת בשנת 1996. הוא היה בן 62, ומת מדלקת ריאות. אחרי שנה נחתה על מאדים נחתת מחקר שנקראה על שמו של קרל סגן. נזכור אותו לעד.

**Better Ingredients.
Better Pizza.**

**פפה ג'ונס: ביקורת מסעדות
מאת בן (בנימין) בטט**

למדתי באוניברסיטת סינסינטי קורס מאד מעניין וחשוב על ההיסטוריה של הפיצה. לא הרבה אנשים יודעים שהפיצה במקור מאיטליה. הפיצה באיטליה בסדר, לא נוראה. אני יודע – כבר אכלתי שם פיצה. אבל מה שאין

באיטליה זה פפה ג'ונס. כבר שנים שהאיטלקים עושים הפגנות ברחובות ודורשים שפפה ג'ונס יבוא לאיטליה. הם לא מפסיקים לבכות.

חשוב מאוד שאכתוב כתבה נחמדה על פפה ג'ונס, כי הם משלמים לי הרבה כסף שאכתוב את הכתבה הזאת. לא שקשה לי לעשות את זה, כי אני ממש אוהב לאכול את הפיצה של פפה ג'ונס כל הזמן! גם כאשר אני לא רעב!

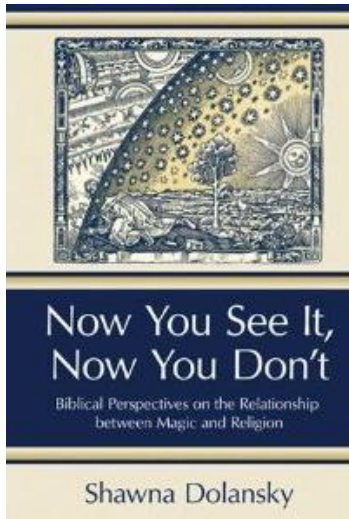
אין דבר יותר טוב מלהזמין פפה ג'ונס בטלפון כאשר אתה יושב עם המשפחה שלך ליד אש חמה בלילה קר של חורף. חמש דקות והפיצה הטעימה בדרך. מיד אתם תתאהבו בטעם ובריח הטובים ביותר בעולם.

לא להתרגש אם אתה רעב: עדיין יש זמן להזמין את הפיצה של פפה ג'ונס! החנות לידך נסגרת רק בעשר. יש לך עשרים דקות להזמין. אבל לא לבזבז זמן עכשיו! אל תהיה כמו דוד משעמם! תזמין כבר פיצה! יהיה כיף!

יש הרבה תוספות בפפה ג'ונס. אם אתה ממש אוהב לאכול בשר, יש תוספות מצוינות! בשביל מי שאוהב בשר יש פיצה ששמה Meat Lovers. הם ישימו לך בייקון ופרוני עם אננס על כל הפיצה! זה מאד מיוחד! אם אתה אוכל רק בשר, עדיין יש הרבה תוספות אחרות. בלי בשר – כי בפיצה יש גם גבינה. יש פיצה צמחונית וזה כולל את כל הירקות שאתה רוצה בפיצה!

מדענים חוקרים עכשיו מה פפה ג'ונס יעשה לך אם תאכל רק פיצה של פפה ג'ונס, לפחות שלוש פעמים ביום. הם מצאו שאנשים שאוכלים רק פיצה של פפה ג'ונס מזדקנים יפה; הם יכולים לרוץ יותר מהר, והם ישנים יותר טוב בלילה. אף אחד לא יודע בדיוק איך הדיאטה של פפה ג'ונס עובדת, אבל הדיאטה כבר מאד פופולרית בקרב הסלבריטיו. כולם צריכים לנסות את זה לפחות פעם בחיים.

אני פשוט לא רואה את זה!
מאת שנון שפר

שנה דולנסקי (מאוניברסיטת נורת'-איסטרן) כתבה ספר חדש, ושמו 'עכשיו אתם רואים את זה, ועכשיו לא': פרספקטיבות מקראיות ליחס בין כישוף לדת'. לספר יש מבוא, חמישה פרקים, ביבליוגרפיה, אבל אין לו מפתח.

- מבוא: להפריד דת מכישוף בלימודים מקראיים
- פרק א': כישוף בעולם העתיק
- פרק ב': מהי מילת הקסם? מונחים מקראיים על כישוף ונבואה.
- פרק ג': כישוף בשביל נבואה או רווח (prophet/profit)
- פרק ד': הכישוף של הכהנים והשקפת העולם המכושפת
- פרק ה': הכישוף של הדת בישראל הקדומה.

הספר הדק הזה מנסה לחשוף הטיה בחקר המקרא על מושג הכישוף במקרא ובישראל העתיקה, וכן להוכיח שהיה כישוף שהשפיע על עיצוב הדת בישראל. דולנסקי הגדירה כישוף כך: An act preformed by a person, with or without attribution to God, that has no apparent physical causal connection to the result כישוף הדת:

בצדק היא מבחינה שבעולם העתיק לא הייתה הפרדה בין דת וכישוף, ושהטקסטים המקראיים באו מהקשרים שונים, ולכן בטקסט אחד אפשר לקרוא על שימוש בכישוף, ובטקסט אחר קוראים על איסור הכישוף.

דולנסקי טוענת שבמקרא הכישוף לא גונה באופן מוחלט. הגינויים בספר דברים י"ח, ובספר ויקרא י"ט – כ אוסרים מעשי כישוף כי האנשים שעושים את זה הם בעלי מקצוע לא מוסמכים שמבקשים עזרה מאלוהים אחרים, לא מיהוה (עמ' 46).

בני ישראל הטילו גורלות וניבאו על ידי אורים ותומים ועל ידי האפוד (אחד מהבגדים של הכוהנים). בעולם העתיק חשבו אפילו על טקסים דתיים שביצעו הכהנים בישראל העתיקה ככישוף: מהסוטה בספר במדבר ה', עד לשעיר לעזאזל בספר ויקרא י', ואפילו עד

לזבח. Whatever they say about themselves, ancient Israel is rife with magic.

את כל הדברים הללו כבר יודעים החוקרים של התפתחות של הדת בעולם העתיק. דולנסקי תורמת למחקר רק במסירה של הדברים האלה לחוקרים ותיקים שעדיין ממשיכים את המסורת של יחזקאל קאופמן וגרהרט פון ראד מאמצע המאה העשרים.

באשר לשם הספר – 'עכשיו אתם רואים את זה, ועכשיו לא' – אני פשוט לא רואה את זה! הכותרת הזאת, שמייחסת את המושג המודרני של כישוף כתעלול, לא נוגעת לעניין הכישוף המקראי.

Happy Hanukkah

